

[Arbejdsministeren.]

de skal gælde. Jeg vil dog gerne sige, at forløbet af forhandlingerne tidsmæssigt har været i overensstemmelse med det forløb, man har ønsket fra lærerforeningens side, idet som bekendt spørgsmålet om en tje- nestemandslov sidste år — noget, der skulle tages hensyn til ved udformningen også af denne overenskomst — medførte forsinkelser i forhandlingsproceduren, som man fra lærersammenslutningen var enig om at tage hensyn til. Det har altså ført til, at man først i efteråret har kunnet komme i gang med forhandlingerne med det resultat, at forhandlingerne mandede ud i et udkast, som arbejdsministeriet og lærersammenslutningen kunne gå videre med i midten af december måned. Jeg håber, men kan naturligvis ikke love det, at vi trods alt når at komme igennem, inden vi når frem til 1. april.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til landbrugsministeren:

„Billiger ministeren, at landvæsenskommissionen for Viborg amtsråds-kreds tillader ødelæggelse af et naturskønt og måske historisk interessant areal ved Fiskbæk Å uden at underrette naturfredningsmyndighederne som påbudt i lov om naturfredning § 9?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet henviser til, at landvæsenskommissionen for Viborg amtskreds pr. 1. marts d. å. har afsagt foreløbig kendelse om tilladelse til anlæg af et dambrug ved Fiskbæk Å, uden at naturfredningsmyndighederne er underrettet. Tilladelsen er givet til medlem af overlandvæsenskommissionen Axel Jensen, og anlægsarbejdet er påbegyndt 5. marts. Endelig kendelse afsiges 14. april, men så vil det være for sent for fredningsmyndigheder og nationalmuseet at gribe ind. Området er af usædvanlig karakter, meget naturskønt og omfatter to hulveje, hvoraf den ene muligvis er en del af den gamle hærvej, men heller ikke nationalmuseet har fået underretning om projektet, hvilket også er i strid med lov om naturfredning.

Landbrugsministeren (*Peter Larsen*): Må jeg straks sige, at jeg ikke ønsker hverken at billige eller misbillige en afgørelse truffet af en landvæsenskommission. Landvæsenskommissioner er at betragte som domstole, og landbrugsministeriet har ingen mulighed for at gribe ind i deres afgørelser. Ønskes en afgørelse ændret, må det ske ved anke til en højere instans.

Hr. *Vivike* antyder, at det kan have spillet en rolle, at den omtalte tilladelse til anlægget af et dambrug er givet til et medlem af overlandvæsenskommissionen. Må jeg i den anledning slå fast, at ejeren af det pågældende dambrug naturligvis ikke har været medlem af vandløbsretten ved behandlingen af sin egen sag, og at der ikke er nedsat en overlandvæsenskommission til behandling af sagen.

Må jeg føje til, at den omhandlede sag alene er forelagt landbrugsministeriet til afgørelse af, om tredjeinstansbevilling kan meddeles. Jeg har i øvrigt i dag for kort tid siden bragt i erfarung, at fredningsnævnet for Viborg amtsråds-kreds ikke har fundet anledning til selv at rejse fredningssag for området, og at man ikke ud fra fredningsmæssige hensyn vil modsætte sig opførelsen af det omhandlede klækkehus, forudsat at dettes tag og facader forsynes med diskrete farver.

Vivike: Jeg takker for svaret. Jeg kan da godt begribe, at ministeren ikke kan bestemme, hvad domstolene skal gøre, men det, jeg synes er galt, er, at landvæsenskommissionen ikke indberetter sagen til naturfredningsmyndighederne, når det drejer sig om et område som dette, et meget smukt, et meget særpræget areal med to hulveje, hvoraf den ene hulvej — det siger befolkningen deroppe — er en del af den gamle hærvej. Det er mig ufatteligt, hvis man kan ligge og grave i den gamle hærvej og ikke mene, at så skader man noget, der er værdifuldt. Der er altså sket det, at man ikke, som man skal ifølge naturfredningslovens § 9, har adviseret naturfredningsmyndighederne.

Nu oplyser ministeren, at han lige har fået at vide, at fredningsnævnet i kredsene ikke har noget at indvende. Ja, så må jeg bare sige, at så tror jeg, der er noget i